

החוק מופעל נגדה

בארצות-הברית — ליקוק השפה העליונה; בדרום אמריקה — קיפול נוסף של חפתי המכנסים; באנגליה — שילוב ברך על ברך תוך נענוע הרגל; באיטליה — הנעה של דש המעיל; בגרמניה — שילוב אצבעות הידיים תוך כדי טפיחה בבהגנים זה בזה. סימני היכר אלה אינם מקובלים בארץ. הסביר הומו ישראלי את צורת הקשר ב־ ארץ: „כאן פשוט מסתכלים זה לזה בעיניים, כאשר תופשים את עיני האדם הישני, מחייכים. אם הוא מבין את הרמז מתפתחת, בדרך כלל, שיחה. וזה הסימני-אולם השיטה המקובלת והפשוטה ביותר למציאת בני-זוג היא ביקור במקום הימפגש הקבוע. חזקה שכל מי שנמצא במקום זה הוא הומו בעצמו.

★★★ מקום בדי נשים

בארצות אירופה נפגשים ההומו־סכסואלים במועדונים מיוחדים ובבתי־קפה. באנגליה, למשל, קיימים מועדונים מכובדים, אליהם מתקבלים בהמלצת של שני חברים, ודמי-החבר בהם הם 25 לירות שטרלינג לשנה. בהולנד קיימים מרכזים מיוחדים המוכרים בשמות: ס.א.ו.י. ו־ד.א.י.ק.י. בדנמרק אפשר לפנות לשוטר ולשאלו היכן מקום-המפגש והוא משיב ברצון, כמו לבקשת כל כתובת אחרת. בכל אחד ממקומות-המפגש אירופאים אלה קיים אלפון מיוחד, בו מצויינים מקומות המפגש של ההומו־סכסואלים בכל ארץ ו־ארץ. מזה כמה שנים מופיעה גם ישראל בספרי כתובות אלה. הכתובות הרשומות של ישראל בספרים אלה הם: הטיילת של תל-אביב, מתחת למלון זן ושדרות רוטשילד.

ואמנם, בתל-אביב קיים מקום-המפגש הי גדול ביותר בארץ — הטיילת. לפי הערכה הם של ההומו־סכסואלים המבקרים במקום, מסתובבים שם כשלוש-מאות „פעילים“. אפשר לראות אותם שם מדי ערב, אולם במיוחד הומה המקום בערב-שבת ובמוצאי שבת, שעה שמגיעים האורחים מערים אחרות וביחוד מישוים קטנים, בהם לא קיימים מקומות-מפגש. על אלה נמנים ב־עיקר חברי קיבוצים וישובים כפריים. נשים כמעט ואינן נמצאות בפעמים נקלע לשם וזו המחפש רומנטיקה ובדידות, מבלי דעת שהמקום החשוך רוחש בני-אדם. אלה ממחרים להמלט. לעיתים רחוקות נקלעות לשם כמה יצאניות המקלות למצוא לקוחות מבין אלה שלא הצליחו למצוא בן זוג גברי. אולם לרוב שולטים סה הגברים.

★★★ בויולות ובצריפונים

שם, בטיילת, הוא מקום בורסת הי אהבה הגברית. הם עומדים בחבורות משוחחים, מעשנים. לכאורה, סתם חבורת אנשים שיצאו לשאוף רוח־חיים צחה. אבל תוך כדי שיחה מתחילים הפלירטים הבני ריים לבוס ולאט-לאט הולכת הטיילת ופת־רוקנת. לאט-לאט עוברים אותה — בזוגות אם מגיע למקום טיפוס חדש ולא מוכר, ימצא תמיד מישהו שיגש אליו ויפתח ב־שיחה, בשיגרה המקובלת של: „סלח לי, מה השעה?“ או „איזה ערב קר!“ ערבי־ישי מוקדשים, בדרך כלל, למסר בות. אלה נערכות בין בחורים או צריפים עלובים בין בויולות מפוארות בצפון תל-אביב או רמת-גן, לרוב במקומות קבועים. בתל-אביב מפורסמים בעיקר הוילה הסר־טית ברמת-גן של פרוחן ידוע, שם נערכות מסיבות במיטב המסורת האקסיסטינציאליסטית עם משקאות, ריקודים ואורגיות, ו־בביתו של מי שהיה סגן-אלוף בצה"ל ו־סולק בשנת 1954 כשנערך טיהור הצבא מהומו־סכסואלים.

בחיה קיים המרכז השני בגודלו, המונה כמה עשרות חברים בלבד. שני השטריים שלהם הם בג'יפנין ובג'הזכרון, מול בנין העירייה. ג'הזכרון משמש בעיקר מקום מיפגש ליוצאי הונגריה ורומניה וכן למלחי האוניות הורות (בעיקר בריטים, הולנדים ותורכים), שהצטיידו עוד באירופה באינפורמציה על המקום.

השטריק של ירושלים, בו נפגשים בדרך קבע 30 „פעילים“ הוא בג'הזכרון שממול לכנסת, ברחבה מעל בית-הספר „חורב“. שטריק אקסקלוסיבי יותר, המיועד לשעות היום בלבד, הוא השביל המתחבר את בנייני האוניברסיטה מבנין מיזור עד בנין קפלן, והוא מיועד לסטודנטים בלבד. הסטודנטים מהחיים קבוצה בולטת למדי בקרב חברי הי (המשך בעמוד 20)

סבירי מחתרת מאורגנת, אשר אין

אליים

דרך ידידים, או עלידי התקשרויות פריטי זניות ברחוב או בקולנוע.

● **הזמניים** — זוהי הקבוצה הקטנה ביותר. אנשיה הם לרוב בייסכסואלים, כל־מר דומינניים, הבאים במגע עם נשים וגבר־רים כאחד. אלה יוצרים קשר חד-פעמי, מלבד שלוש קבוצות עיקריות אלה, קיימות כמה קבוצות משנה:

● **הזוגות** — גברים החיים ביחד. הי קשר בין אלה אינו מיני בלבד, אלא הופך לקשר נפשי עמוק. אף אחד מבני הזוג לא יבגוד בחברו ולא יבוא במגע עם גבר אחר, כל זמן שהוא חי עם בן-זוגו. בין הסטודנטים באוניברסיטה העברית בירושל־לים מוכרים שבעה זוגות קבועים כאלה. כן מפורסם בירושלים זוג החי יחד זה עשרים שנה.

מעטים מבין הזוגות עוברים לחיות בדירה אחת. בדרך כלל הם נושאים במשותף ב־קיום המשפחה הגברית. אולם ישנם גם מקרים בהם מקיים אחד מבני הזוג את חברו. ידוע מקרה של סטודנט לרפואה בירושלים, שחי כל שנות לימודיו באוני־ברסיטה על חשבונו של דוקטור ירושלמי.

★★★ שכר צמוד ליצאניות

הסגורים — אלה החיים בחבורות קטנות, הנפגשות דרך קבע. בני הזוג בתוך החברה מתחלפים, אולם רק לעיתים רחוקות ניתן למישהו מבחוץ ל־הכנס אליה. הסגורים נוהגים לערוך מסר־בות קבועות, ההופכות לאורגיות, בהן משתתפות גם לסביות.

● **המקצועיים** — המכונים בפי ההומו־סכסואלים „אחד של כסף“. אלה מוכרים את עצמם תמורת תשלום. עליהם נמנים ב־עיקר צעירים שהתנסו במגע הומו־סכסואלי, למרות שאינם כאלה מטבעם, ומצאו בכך מקור לרחמים קלים, וגם עבריינים שהגיעו להומו־סכסואליות בעת שישבו בבתי-כלא. אלה מוכרים בדרך כלל את שירותיהם ל־תיירים ולוקנים. המחיר הוא צמוד למחיר היצאניות — כיום 10 ל"ב.

כדי לקיים קשר הדוק בתוך המחתרת ו־אפשרות לשיחה מבלי שאדם שלישי, שי איננו הומו־סכסואלי, ידע במה המדובר, נוצר קוד מיוחד, בו משתמשים בעיקר אנשי הקבוצה הפעילה. אמנם קוד זה הינו מ־צומצם למדי, אולם הוא מאפשר ליודעיו להבין האחד את השני.

לדוגמא: שטריק — פירושו מקום הי מפגש הקבוע, שהוא המרכז לפעילים בכל עיר. כזה — פירושו אחד מהחבורה. הומו. מסתובב — כינוי לאחד שנוטל את החלק הפסיבי במגע. זונה — בעל הופעה נשית ומתנהג כאשה.

לפעמים משתמשים ההומוס גם בכינויים המקובלים בארצות אחרות, כמו שוול — כינוי להומו בגרמניה; פליקר — הכינוי בהולנד; טאנצי — הכינוי ברוסיה — טאפט — בצרפת ואמפטר — באיטליה.

★★★ מספק מבט בעיניים

האדם הנורמלי מאמין בדרך כלל כי את ההומו־סכסואלי ניתן לזהות בנקל. הנהה זו היא מוטעית מיסודה. מספרם של של ההומוס שניתן לזהותם בתור שכאלה לפי התנהגותם הנשית, גנדרנותם המופרזת או תסרוקתם, הוא מועט יחסית. מיר עוט זה של ה„ברורים“ יצר את הדעה המוטעית שההומו הוא מין אנדרוגינוס חיר חר פנים ובעל עור חלקלק, המתלבש ב־מחלצות צבעוניות. צובע את ציפורניו ול־פעמים אף משתמש באודם.

רוב רובם של ההומוס מתנהגים, מתלב־שים ונראים ככל האדם. אף על פי כן ישנן דרכים בדוקות לפיהן יכול הומו אחד להכיר בנקל הומו שני. לפני מלחמת העולם השנייה היו שני ס־מנים נפוצים מאוד, מעין הסמל המסחרי של ההומוס — הצבע הסגול, והכנסת קצה צהארון החולצה לתוך לולאת הכפתור הי עליון.

כיום קיימים בכל ארץ סימנים מיוחדים:

תק של החוק האנגלי, מתייחס ואליות בחומרה יתרה. לפי החוק שכב־זכר הוא פשע, וכל המבצע י לעשר שנות מאסר. אולם הי יב קיים רק להלכה. טרם קרה שמישהו הועמד למשפט או נידון י, אלא אם כן ביצע את המעשה י שגילם מתחת ל־17 שנה, ומס־עבריינימין ממין זה הוא מועט י מקרים של העמדה לדין על יתוי ליחסים הומו־סכסואליים, עבי־יונים עליה צפויים לשבע שנות י נדירים ביותר בארץ.

וד לחוק הפורטוגלי המיושן ש־יקם, שורת ביחס לחופעה זו יאלית מתקדמת במסורה ובמשרד י הוראה בהומו־סכסואליות הפרעה א מעשה פשע. יקופת הכנסת הראשונה יום הי עפטי דאו, חיים כהן, הוראה ל־ולא להטריד הומו־סכסואלים ולא בענייניהם, כל זמן שאין הם יירות אחרות ואינם עוסקים ב־ינים. עד היום מקיימת המשטרה י הוראה זו. רק פעם אחת נערכו י קנה מידה גדול בין אלה המוכ־י סרה כהומו־סכסואלים. היה זה יציתתו של הדוקטור שיפטר, ב־סקר בתל-אביב. אחרי שחקירת העלתה כי הדוקטור הנרצח קיים הומו־סכסואלי, הועלה החשד כי י על רקע זה. אך החקירות לא י תלומת הרצח לא נפתרה וכל י שוחררו.

י היתערבותה של המשטרה בצד י החברה הישראלית, אינה מעידה י אלימה ממנו עין לגמרי. ב־י יאוריהם וכתובותיהם של י סואלים בארץ, והיא מק־על הנעשה בחברה זו. י מספר ניסה אחד מתחרי הי י בכיתן של העלאת הצעת-חוק ית ההומו־סכסואליות מגדר עבירה י פי שכבר נעשה במספר מדינות י דנמרק, שבדיה והולנד.

י מראש כי בגלל התנגדות הי תיות וחברי הכנסת הדתיים ממ־י יות, תיפול ההצעה. הרעיון נגנו.

★★★ הפעילים והזמניים

ההליבראליות של המשטרה, למצב שהיה קיים בתקופת הי תפתחויות שונות בחברה הי־י יצאו בשנים האחרונות למצב שבו הומו־סכסואליות אינה עוד בגדר י־שי־אנטימי של בעלי הנטיה בל־יצאה מהתחום המוצנע של חדרי־הרחוב, לפרהסיה, ובעוד שקודם י תופעה זו עניין שבינו לבינו, אפי־י ה עתה כעניין שבינו לבינו. ילבד שנוצרו חברות הומו־סכסו־יעפות, הקולטות כל הזמן חברים ילא שנוצר קשר בין החברות י. במצב השורר כיום יכול כל יאלי להשיג ידיעות וקשר אל כל ימינו האחרים בארץ. מלבד הי מי בתוך הארץ, הוקם גם קשר י. ההומו־סכסואלים בישראל הפכו ינטרנציונל ההומו־סכסואלי. י המתחרת בארץ ניתן לחלק ל־צות עיקריות:

עִילִים — אלה הבאים בקביעות מפגש ידועים ומופיעים בגלוי הומו־סכסואליות ובמסיבותיהם. אלה יוב חברי המחתרת בשמם או ב־י רבה מהם, וביחוד לאלה הנוטלים יפסיבי במגע, יש שיתואר של נשי מקובל בעיקר בקרב ההומו־י מעולי רומניה. גבר ששמו אלי יוסף — גיזופינה, וכי).

מסתתרים — קבוצה זו כ־ולא שאינם מעוניינים לתת פומבי ההומו־סכסואליות, בעיקר מ־מדם החברתי. הם אינם מופיעים המפגש, אלא עורכים היכרויות